

388: Nu går solen sin vej

Holger Lissner 1980

Erik Sommer 1980

1. Nu går so - len sin vej for at skin - ne på an - dre, for
 al - le på jor - den har brug for dens lys, og de hå - ber og ven - ter på
 da - gen, du ska - ber, for kun i din sol, Gud, kan li - vet for - nys.

2

Nu går landet til hvile, og travlheden dæmpes,
 og hjemmene fyldes af aftnens musik.
 Vær med den, kære Gud, der må sidde alene,
 og den, der nu slider sig træt på fabrik!

3

Nu er timen til stilhed, til bøn og til tanker,
 til ord, som har vægt, og som kræver et svar.
 Kom og rør ved os, Kristus, så vi bliver åbne
 for glæden og livet og freden, du har.

4

Nu er timen, hvor du dømmes alt det, vi gjorde,
 som vendte os bort fra vor næste og dig.
 Nu er timen, hvor du sletter alt det, der skiller,
 hvor du siger: Kom, og vær hjemme hos mig!

5

Nu går solen sin vej, men vi er ikke ene,
 for du, Herre, lever og vender vor frygt,
 så når du er i mørket, er det ikke mørke,
 når du er iblandt os, da sover vi trygt.